

SAYIŞTAY KARARLARI

- **Temyiz Kurulu Kararları**

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 7.2.2006
No : 28353

Özelleştirme İdaresinde çalışan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personele yapılan fazla çalışma ücretlerinden gelir vergisi kesintisi yapılması gerekeceği hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra gereği görüldü:

İlâmın 4'üncü maddesinde, Özelleştirme İdaresinde çalışan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personele yapılan fazla çalışma ücreti ödemelerinden gelir vergisi kesintisi yapılmaması nedeniyle toplam- liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, 2983 sayılı kanunla Kamu Ortaklığı İdaresinin kurulduğunu, 530 sayılı KHK ile Özelleştirme İdaresi Başkanlığına dönüştürüldüğünü, aynı KHK ile anılan kanunun 87'nci maddesinde değişiklikle "Özelleştirme İdaresi Başkanlığında çalışan her statüdeki personele 3056 sayılı kanunun 31'inci maddesinde yer alan fazla çalışma ücreti aynı esas ve usullere göre ödenir" denilerek idarede çalışan personele Başbakanlıktaki esas ve usullere göre vergisiz olarak fazla çalışma ücreti ödenmesi öngörüldüğünden vergisiz olarak fazla çalışma ücreti ödendiğini, 530 sayılı KHK'nin Anayasa Mahkemesince iptal edildiğini, 4046 sayılı kanunun geçici 2'nci maddesinde "Anayasa Mahkemesince iptal edilen 530 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Özelleştirme Başkanlığına intikal eden bütün personele 530 sayılı KHK ile ödenen diğer özlük hakları ile 3056 sayılı Kanunun değişik 31'inci maddesinde yer alan fazla çalışma ücretinin, 530 sayılı KHK'nin Anayasa Mahkemesince verilen yürürlüğün durdurulması kararının Resmi Gazetede yayımlandığı tarih ile bu kanunun yürürlüğe girdiği tarih arasında geçen dönem içinde aynı esaslara göre tahakkuk ettirilerek ödenir denildiğinden 4046 sayılı Kanun çıkana kadar da vergisiz fazla çalışma ücreti ödenmeye devam edildiğini, 2983 sayılı Kanunla verilen bir özlük hakkının azaltılması söz konusu olamayacağı için 4046 sayılı Kanunun 6'ncı

maddesinin 7'nci fıkrası metninin de aynı şekilde uygulanmasına devam edildiğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

4046 sayılı Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun "Personel Rejimi" başlıklı 6'ncı maddesinin sondan üçüncü fıkrasında; "İdare merkez teşkilatında fiilen çalışan personel ile bu maddeye göre İdarede görevlendirilen personele 10.10.1984 tarihli ve 3056 sayılı Kanunun değişik 31'inci maddesinde yer alan oran ve miktarları geçmemek üzere İdarece belirlenen esas ve usuller dahilinde fazla çalışma ücreti ödenir" hükmü yer almıştır.

Anılan Kanunla atıf yapılan 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun "Fazla Çalışma Ücreti" başlıklı 31'inci maddesinde; "Başbakanlık Merkez Teşkilatı kadrolarında çalışan memurlara (Başbakanlık Basımevi Döner Sermaye İşletmesi kadrolarında çalışanlar dahil) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda belirtilen en yüksek devlet Memuru aylığının (ek gösterge dahil);

- a) 15 ila 11'inci derecelerden aylık alanlara %20'sini,
- b) 10 ila 7'nci derecelerden aylık alanlara %25'ini,
- c) 6 ila 4'üncü derecelerden aylık alanlara %30'unun,
- d) 3 ila 1'inci derecelerden aylık alanlara %35'ini,

geçmemek üzere Başbakanlıkça tespit edilecek usul ve esaslar çerçevesinde her ay aylıkla birlikte, gelir vergisine tabi olmaksızın, peşin olarak fazla çalışma ücreti ödenir.

.....”

hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda anılan Kanunların konuyla ilgili maddelerinin incelenmesinde de görüleceği üzere, 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Kanunu gereğince, Başbakanlık merkez teşkilatında çalışan memurlara, fazla çalışma ücretinin gelir vergisine tabi olmaksızın ödeneceği öngörülmüşken; Özelleştirme İdaresi Merkez Teşkilatında fiilen çalışan personele ödenecek fazla çalışma ücretinin oran ve miktarları açısından 3056 sayılı Kanuna atıf yapan 4046 sayılı Kanunun 6'ncı maddesinde ise, fazla çalışma ücretinin gelir vergisine tabi olmaksızın ödeneceği yönünde herhangi bir düzenleme yer almamaktadır. Dilekçiler tarafından 4046 sayılı Kanunun yürürlüğüne kadar

fazla çalışma ücretinin vergisiz olarak ödendiği belirtilmekte ise de, yeni kanunda yer almayan istisna hükmünün, daha önce yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri doğrultusunda yorumlanmak suretiyle uygulamaya devam edilmesi mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle, 4046 sayılı kanunun 6'ncı maddesinde, 3056 sayılı kanunun 31'inci maddesinde belirtilen oran ve miktarlarda fazla mesai ücreti ödeneceği belirtilmekte ve bu ödemenin gelir vergisine tabi olmaksızın yapılacağına ilişkin bir hüküm de bulunmadığından, ilâmın 4'üncü maddesi ile verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,

Karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 7.2.2006
No : 28357

*G*ümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 222'nci maddesine göre, gümrük hizmetlerinin karşılığı olarak vatandaşlar tarafından yatırılan paralara ait hesaptan yapılan ek ödemelerde aylık sınır olan, en yüksek devlet memuru aylığının %200'ünün aşılmasının mevzuata aykırı olduğu hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra gereği görüldü:

555 sayılı ilâmın 7'nci maddesinde, Gümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 222'nci maddesine göre, gümrük hizmetlerinin karşılığı olarak vatandaşlar tarafından yatırılan paralara ait hesaptan yapılan ek ödemelerde aylık miktar sınırlamasına uyulmaması sonucu fazla ödemede bulunulması gerekçesiyle toplam- liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle; tazmini istenen ödemelerin özel bir kanuna dayandığını, ödemelerin kaynağının bütçe dışı bir gelir olduğunu, kanunun verdiği yetkiye istinaden ödemelerin miktarının Devlet Bakanının onayı ile belirlendiğini, saymanların da bu miktarı ödemek durumunda olduğunu, 2002 yılında personele düzenli ve arızı olmak üzere iki farklı türde ödeme yapıldığını, her ay ve düzenli yapılan ödemelerin aylık miktar sınırlamasını aşmadığını, arızı ödemelerin, ise Ramazan Bayramı, Kurban Bayramı ve eğitim yılı başlangıcında yapıldığını, sınırlamaya ilişkin hükmün yorumlanmasında, seyyanen ödeme yapılan ay içindeki ödeme tutarı ile düzenli ödeme tutarı birleştirilerek toplam tutarın en yüksek devlet memuru aylığının %200'ü ile karşılaştırıldığını, arızı ödemelerin sınırlama kapsamında olmadığını, kapsama girdiği kabul edilse dahi kanunda "..... yapılacak ödemelerin aylık miktarı, en yüksek Devlet Memuru aylığının %200'ünü geçemez denildiğinden arızı ödemelerin toplamını onikiye bölmek suretiyle aylık miktarının esas alınması gerektiğini ifade etmekte, aynı konuyu kapsayan

26380 tutanak sayılı Temyiz Kurulu Kararının da göz önüne alınarak tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

27.10.1999 tarih ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 221'inci maddesinde; Gümrük İdarelerinde normal çalışma saatleri dışında veya tatil zamanlarında gerçekleştirilen her türlü gümrük işlemleri için çalışacak personelin fazla çalışma ücretleri ve varsa kanuni yolluklarının talep sahipleri tarafından ödenmesi koşuluyla fazla çalışma yapılabileceği belirtildikten sonra 222'nci maddesinde aynen;

"1-221'inci maddeye göre çalışacak personele ödenecek çalışma ücretinin miktarı ile bunun tahsil ve dağıtım şekli Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanlıkça çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir. Merkez personeline yapılacak ödemelerin aylık miktarı, en yüksek devlet memuru aylığının(ek gösterge dahil) %200 'ünü geçemez.

2-Bu şekilde tahsil edilen çalışma ücretlerinin % 50'si hak sahibi olan personele ödenir. Geri kalan miktarın % 40'ı gümrük idaresinin ihtiyaçlarında kullanılmak üzere Merkezdeki hesaba aktarılır.

3-2'nci fıkra hükmüne göre kullanılan miktar dışında kalan meblağın diğer personele dağıtılmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Bu fıkraya göre yapılacak ödemelerde, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz." Denilmiştir.

Bahsi geçen 4458 sayılı Gümrük Kanunu'na istinaden çıkarılan Gümrük Yönetmeliği'nin 830'uncu maddesince fazla çalışma ücreti ödenmesine esaslar belirlenmiştir.

830'uncu maddenin (a) ve (b) fıkralarında, normal çalışma saatleri dışındaki çalışmalar için yükümlüler tarafından ödenerek emanete alınan ve tahakkukları kesinleşen çalışma ücretlerinin %50' sinin hak sahibi olan personele ödeneceği, geri kalan miktarın %40'ının gümrük idaresinin ihtiyaçlarında kullanılmak üzere merkezdeki hesaba aktarılacağı ifade edildikten sonra, maddenin (c) fıkrasında; (a) ve (b) fıkraları dışında kalan meblağın, aylık miktarı en yüksek devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) %200'ünü geçmeyecek surette diğer personele dağıtılmak üzere merkezde açılan hesaba aktarılacağı belirtilmiş ve bu meblağdan yararlanacak personel tadadi olarak belirlenmiş olup, Müsteşarlık merkez teşkilatında görev yapan ve fazla çalışma ücretinden yararlanamayan her kademede Müsteşarlık

personeli ile Müsteşarlığın merkez ve taşra teşkilatındaki personelden fazla çalışma yaptırılanlar bu kapsamda zikredilmiştir

(c) fıkrasında ayrıca,ödemelerin Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Devlet Bakanından alınacak onaylar ile belirlenecek miktarda yapılacağı belirtilmiştir.

Gümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 04.01.2001 ve 11.02.2002 tarihli Bakan onayına istinaden 2002 yılında fazla çalışma ücretinden aylar itibarıyla yapılan ödemelere ilaveten,

Kurban Bayramı münasebetiyle 11.02.2002 tarihli bakan onayı ile, Eğitim-Öğretim yılına başlangıç münasebetiyle 11.09.2002 tarihli onay ile Ramazan Bayramı münasebetiyle 30.11.2002 tarihli onay ile olmak üzere bir defaya mahsus ödemede bulunulmuştur. Dolayısıyla, Gümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 2002 yılı şubat, eylül ve aralık aylarında iki kez ve farklı miktarlarda fazla çalışma ücreti ödenmiştir.

Belirtilen aylarda kişi başına yapılan ödemeler toplamı, 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 222'nci maddesinde ve Gümrük Yönetmeliği'nin 830'uncu maddesinde öngörülen aylık sınır olan En Yüksek Devlet Memuru Aylığının (Ek gösterge dahil)%200'ünü aşmıştır.

Aynı konuyu kapsayan 26380 tutanak sayılı Temyiz Kurulu Kararı'nın göz önünde bulundurulması istenilmekte ise de, söz konusu karar Gümrük Kanunu uyarınca tahsil edilen paralardan personele yapılan ödemelerden, "sözleşmeli statüde istihdam edilen" personelin de yaralanmasıyla ilgili bir karar olup aynı konuyu kapsamamaktadır.

Bu nedenlerle dilekçi iddialarının reddi ile ilâmın 7'nci maddesi ile verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,

Karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 28.2.2006
No : 28384

Döner sermaye katkı paylarının dağıtımında Rektörlükte görevli öğretim üyelerine 95/6509 sayılı Kararname uyarınca verilen geliştirme ödeneğinin katkı payı üst sınırının tespitinde dikkate alınmaması gerektiği hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra gereği görüldü:

207 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle, döner sermaye katkı paylarının dağıtımında Rektörlükte görevli öğretim üyelerine 95/6509 sayılı uyarınca verilen geliştirme ödeneğinin katkı payı hesabı üst sınırının tespitinde dikkate alınması sonucu- liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; elde edilen döner sermaye gelirlerinin dağıtımında yasal kesintiler yapıldıktan sonra kalan tutarların Döner Sermaye Yürütme Kurulu Kararı çerçevesinde yasal sınırlar gözetilerek net tutarlar dikkate alınmak suretiyle hesaplandığını, kanunun belirlediği üst sınır %200, %100 ve %80 olmasına karşın Yürütme Kurulu kararıyla daha az oranda ödendiğini, bu yüzden geliştirme ödeneği matrahına dahil edilmese bile bu üst sınırlardan verilmesi durumunda fazla ödemenin olmayacağını, 95/6509 sayılı Kararnamenin 7'nci maddesi hükmünün 2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinde bulunmadığını, bunun ilk defa 2003 yılı bütçe kanunu ile yapıldığını, yapılan ödemenin yasal olarak yetkili bulunan üniversite Yönetim Kurulu Kararına göre yapılması yerine Döner Sermaye Yürütme Kurulu Kararına istinaden yapılmasından dolayı yasanın doğrudan uygulanması gerektiğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasında: “(Değişik: 27.06.1989-KHK-375/16 Md.) Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları

rı Kanununa tabi personel arasında paylaştırılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.md.) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.Md.) %80'sini geçemez” denilmiştir.

2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununun 14'üncü maddesinin verdiği yetkiye dayalı olarak Bakanlar Kurulunun 18.01.1995 tarih ve 95/6905 sayılı Kararı ile yürürlüğe konulan “Geliştirme Ödeneğinin Ödenmesine Dair Karar”ın 7'nci maddesinde: “öğretim üyelerinin 2547 sayılı kanunun 58'inci maddesine göre döner sermaye gelirlerinden alabilecekleri payın tespitinde geliştirme ödeneği dikkate alınmaz” hükmüne yer verilmiştir.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden belli bir kısmının üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ile 657 sayılı Kanuna tabi personel arasında paylaştırılacağı döner sermayeden ayrılacak bu payın bir yıllık toplamının, personele maaş olarak ödenen bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının %80'ini geçemeyeceği hükme bağlanmıştır. 2914 sayılı Kanunun 14'üncü maddesi ile yetkili kılınan Bakanlar Kurulu'nun 95/6905 sayılı kararname ile de döner sermaye gelirlerinden öğretim üyelerinin alacakları payın hesabında geliştirme ödeneğinin matraha dahil edilmemesi kuralı getirilmiştir.

2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesine göre Döner Sermaye İşletmelerinin Kurulmasında Uyulacak Esaslara İlişkin Yönetmeliğin değişik (19.09.1999-23821 R.G.) 10. maddesinde: “Üniversite Yönetim Kurulu yetkilerini uygun gördüğü ölçüde oluşturacakları yürütme kuruluna devredebilir...” hükmü ile Üniversite Yönetim Kurulunun 2547 Sayılı Yasanın 58'inci maddesinde verilen yetkilerini Yürütme Kuruluna devredebileceği belirtilmiştir.

Rapor dosyası ve eki belgelerin incelenmesinden, Başkanlığını Rektör Yardımcısının yaptığı üç öğretim üyesi ile saymandan müteşekkil Yürütme Kurulunca her ay alınan kararların ita amiri sıfatıyla Rektör tarafından onaylandığı, bu Yürütme Kurulu kararlarında öğretim elemanları ve 657 sayılı

Kanuna tabi personelin unvanlarına göre aldıkları aylıklarının belli oranlarında katkı paylarının tespit edildiği anlaşılmıştır. Yürütme Kurulunca belirlenen katkı payı ödeme oranlarının 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesinde belirlenmiş bulunan ve üst sınırları gösteren öğretim üyelerinin döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise %80'ini şeklindeki oranların genellikle altında belirlendiği görülmüştür.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin ihtiyaçlarına ayrılacağı kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim üyeleri için %200 öğretim elemanları için %100 ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için %80 oranlarını geçmeyecek şekilde katkı payı ödenmesi öngörülmüştür. Anlaşılabacağı üzere, Üniversite Yönetim Kurulunun döner sermaye işletmesinin bütçe imkânları çerçevesince yasanın belirlediği üst sınır olan %200; 100 ve %80 oranlarının altında bir oran belirleme yetkisinin olduğu açıktır. Dilekçinin yasanın yetkili kıldığı organ Üniversite Yönetim Kurulu olmasına rağmen Yürütme Kurulu kararlarının uygulanmasının yasal olmadığını bundan dolayı Yürütme Kurulu kararlarının değil doğrudan yasanın belirlediği üst sınırların uygulanması gerektiği yönündeki iddiaları hususunda ise, döner sermaye katkı payı ile ilgili Üniversite Yönetim Kurulunun 05.01.2000 tarih ve 2000/01, 2000/21 ve 2000/22 sayılı kararları bulunduğu ve yukarıda adı geçen yönetmelik hükmüne göre Üniversite Yönetim Kurulu yetkilerini Yürütme Kuruluna devretme imkan dahilinde olması ve ayrıca Yürütme Kurulu kararlarının aynı zamanda Yönetim Kurulu Başkanı da olan Rektör onayı ile uygulamaya konulması karşısında kabulü mümkün değildir.

Bütün bu nedenlerle, döner sermaye katkı paylarının dağıtımında Rektörlükte görevli öğretim üyelerine 95/6509 sayılı Kararname uyarınca verilen geliştirme ödeneğinin katkı payı hesabı üst sınırının tespitinde dikkate alınmaması gerekmektedir.

Bu itibarla, dilekçi iddialarının reddi ile 207 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle- liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,
Karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 28.2.2006
No : 28385

Kanalizasyon Şebekesi İnşaat işinin 10.1.2002 tarihinde ihale edilmesine karşın 2001/2862 sayılı fiyat farkı kararnamesinin uygulanmasının mevzuata aykırı olduğu hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra gereği görüldü:

314 sayılı ilâmın Pinci maddesiyle; müteahhit Ltd. Şti'nin taahhüdü altında bulunan "Kanalizasyon Şebekesi İnşaat işi"nin 10.01.2002 tarihinde ihale edilmesine karşın mevzuata aykırı olarak 2001/2862 sayılı fiyat farkı kararnamesinin uygulanması gerekçesiyle- liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçiler ortak temyiz dilekçelerinde, söz konusu işin 2886 sayılı Kanununun 81/a maddesine göre emanet komisyonu marifetiyle 2001 yılı birim fiyatları esas alınmak suretiyle 35.984.151.080-TL keşif bedeli üzerinden yaptırıldığını, sözleşmenin 25.01.2002 tarihinde imzalandığını 2002 yılı birim fiyat listeleri yayınlanmadığı için 2001 yılı fiyatları ile keşfin hazırlandığını, işin 2002 yılında başlayıp 2002 yılında bittiğini aynı işin 2002 yılı birim fiyatları ile tutarının 58.327.076.000- TL olduğu dikkate alındığında idarenin eksik ödeme bile yaptığını belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını istemektedirler.

2001/2862 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki "Kamu Sektörüne Dahil İdarelerin Yapılmış ve Yapılacak İşlerde İhale Usul ve Şekillerine Göre Fiyat Farkı Hesabında Uygulayacakları Esaslarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Esaslar"ın 3'üncü maddesinde: "Aynı Esasların 3'üncü maddesine, bu Esasların yürürlüğe girmesinden önce devam etmekte olan işler ile 2001 yılı içerisinde ihale edilecek işlere 1/3/2001-31/12/2001 tarihleri arasında uygulanmak üzere aşağıdaki geçici bentler eklenmiştir" hükmüne yer verilmiştir.

2001/2862 sayılı Kararname eki Esasların 3. maddesinde 2001 yılı içerisinde ihale edilecek işlere 1/3/2001 -31/12/2001 tarihleri arasında uygulanmak üzere fiyat farkı ödenmesine ilişkin geçici hükümler getirildiği belirtilmektedir. Buna göre, 2002 yılında İhalesi yapılmış ve sözleşmeye

bağlanmış yapım ve onarım işleri için 2001/2862 sayılı Kararnameye göre fiyat farkı ödenmesinin mümkün olmayacağı tabiidir.

Taşeron firma ile İdare arasında imzalanan 25.01.2002 tarihli “idari şartname ve sözleşme”nin 2’nci maddesinde “birim fiyat tarifleri 2001 yılı birim fiyat listeleridir” hükmü ile 12’nci maddesinde “2001 yılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığı ve İller Bankası birim fiyat cetvelinde baz fiyatı bulunan malzemelere fiyat farkı verilir” hükmü ve “Teknik ve İdari Şartname”nin 3’üncü maddesinde “Emanet birim fiyatları 2001 yılı fiyatı, akaryakıt ve beton fiyatlarına gelen zamlar fiyat farkı olarak ödenecektir” hükmü bulunmaktadır. Bu konulan hükümlere göre, malzeme fiyat farkı ödenmesi öngörülmüş olup kararname fiyat farkından (birim fiyat farkı) söz edilmemiştir.

28.12.2001 tarihli ihale onay belgesinde “muhtelif cadde ve sokaklarda kanalizasyon şebeke inşaatı yaptırılması” işinin 2886 sayılı kanununun 81/a maddesine göre 2001 yılı birim fiyatları esas alınmak suretiyle 35.984.151.080-TL keşif bedeli ile ita amirince ihale izni verildiği, yine aynı tarih ve 1777 sayılı encümen kararı ile 35.984.151.080-TL keşif bedelli işle ilgili emanet komisyonu kurulması kararı alındığı, 28.12.2001 tarih ve 01 no’lu emanet komisyonu kararında söz konusu işle ilgili teklif alınması ve tekliflerin 09.01.2002 tarihinde değerlendirileceğinin belirtildiği, 10.01.2002 tarihinde de işin %5,5 tenzilatla Ltd. Şti’ne ihale edildiği, 14.03.2002 tarihli kesin no’lu hak edişe istinaden Emanet Komisyonununun 14.03.2002 tarih ve 03 sayılı kararı ile 14.03.2002 tarih ve 086663 no’lu fatura ile hak ediş bedelinin 35.984.704.350-TL imalat bedeli ve 17.507.728.867-TL 2001/2862 sayılı Kararnameye göre fiyat farkı olmak üzere toplam 51.513.275.477- TL (KDV hariç) işin bedeli ödenmiştir.

Dilekçiler tarafından, imalat kalemlerine ilişkin ödemelerin 2001 yılı birim fiyatlarla ödendiğini halbuki işin 2002 yılında yaptırıldığı göz önünde bulundurulması durumunda 2002 yılı birim fiyatlarıyla çok daha pahalıya ulaşacağı ileri sürülse de, İdare ile yüklenici arasında imzalanan 25.01.2002 tarihli “idari şartname ve sözleşme”ye göre malzeme fiyat farkı ödenmesi hususunda hüküm konulmasına karşın 88/13181 sayılı Fiyat Farkı Kararnamesinin birim fiyat farklarının ödenmesi hususunda herhangi bir hüküm bulunmadığından 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 7’nci maddesine göre sözleşme konusu işlerin malzeme veya birim fiyatlarındaki değişiklikler nedeniyle eğer ödenecekse fiyat farkının ne şekilde ödeneceği hususunda şartnamelere hükümler konulması ve 88/13181 sayılı Kararnamenin 2’nci maddesi hükmü uyarınca idareler sözleşme ve

şartnamelere bu esaslarda belirtilen hükümleri koymaları gerektiğinden yapılan işin bedelinin 2001 yılı birim fiyat listelerinin esas alınarak ve malzeme fiyat farkı eklenmek suretiyle ödenmesi gerekmektedir.

Öte yandan, idare ile taşeron firma arasında imzalanan bu anlaşmada malzeme fiyat farkı ödenmesi karara bağlanmış olup 314 sayılı ilmda da fazla ödeme hesabında bu durum dikkate alınmıştır.

Bu açıklamalara göre, dilekçi iddialarının reddi ile 314 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle- liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE

Karar verildi.